

regning og basale matematiske begreber. Det er således velkendt, at det er uhyre svært for målgruppen at tilmelde sig eksamensforberedende undervisning i de nævnte fag.

Derudover ønsker flertallet at pointere, at det forventede efteruddannelsesbehov blandt underviserne ikke synes dækket af lovforslaget om forberedende voksenundervisning. Flertallet ønsker også at påpege, at udbud af forberedende voksenundervisning fører til en ændring af den fastsatte kvoteordning for daghøjskolerne, idet daghøjskoler med et stort udbud af forberedende voksenuddannelse belønnes, mens mindre daghøjskoler risikerer at skulle afgive kvoteelever. Endelig finder flertallet det kritisabelt, at eksisterende daghøjskoleforløb i høj grad skal erstattes af den forberedende voksenundervisning.

Arbejdsmarkedets UddannelsesFinansiering

Flertallet må klart tage afstand fra den del af lovkomplekset, der vedrører oprettelse af Arbejdsmarkedets UddannelsesFinansiering (AUF) med tilhørende bestyrelse, jf. L 256.

Arbejdsmarkedets UddannelsesFinansiering baseres på et kollektivt opkrævet arbejdsgiverbidrag beregnet ud fra antallet af beskæftigede i den enkelte virksomhed, hvorved AUF-bidraget alene kan betragtes som en beskatning af arbejdskraft. Flertallet vurderer, at et kollektivt opkrævet AUF-bidrag er problematisk, idet der ikke etableres en forbindelse mellem forbrug og finansiering af voksen- og efteruddannelsesindsatsen. Det er således en stor misforståelse at tro, at et kollektivt bidrag kan forsvares med, at arbejdsmarkedets parter selv deltager i administration af ordningen. På efterspørgselssiden vil beslutningstageren i stort set alle tilfælde være den enkelte virksomhed, hvis forbrug ikke vil påvirke virksomhedens AUF-bidrag.

Flertallet finder, at de virksomheder, der fortrinsvis benytter sig af private voksen- og efteruddannelsestilbud med fuld brugerbetaling eller offentlige tilbud med delvis brugerbetaling, vil blive ramt af AUF-bidraget, idet disse virksomheder kommer til at finansiere både eget forbrug og andres forbrug på samme tid. Flertallet frygter derfor, at der sammenlagt vil blive skåret ned på voksen- og efteruddannelsesindsatsen i disse fortrinsvis mindre virksomheder, idet AUF-bidraget pr. medarbejder ikke kan påvirkes.

Endvidere mener flertallet, at AUF-bidraget alt andet lige vil forrykke forholdet mellem ar-

bejdskraft og kapital således, at det bliver mindre attraktivt at basere produktion på arbejdskraft. Det vil således udelukkende være AUF-bidraget, der er årsag til denne ændring, selv om arbejdskraftens produktivitet reelt stadig vil være den samme, idet AUF-bidraget kunstigt vil gøre det dyrere for virksomheden at beskæftige folk. Samlet set må der forventes et samfundsøkonomisk tab. Den med AUF-bidraget foreslåede metode til finansiering af voksen- og efteruddannelsesindsatsen vil i forhold til efterspørgslen virke forvridende frem for kvalificerende og er derfor et skridt i den forkerte retning.

Lovkomplekset angiver, at statens bidrag til voksen- og efteruddannelsesindsatsen ikke reguleres i forhold til pris- og lønudviklingen. Flertallet må derfor forvente, at en stigende andel af udgifterne skal finansieres af AUF-bidraget, givet at de samlede udgifter til voksen- og efteruddannelse ikke falder. I den forbindelse finder flertallet det relevant at pointere, at lovforslaget åbner mulighed for, at nye udgiftsområder vil blive lagt ind under AUF.

Givet at statens bidrag til voksen- og efteruddannelse i AUF-regi uundgåeligt vil falde, finder flertallet, at der reelt ikke er tale om en valgmulighed for AUF-bestyrelsen med hensyn til at foreslå opkrævning af AUF-bidrag. Lovkomplekset placerer AUF-bestyrelsen – i praksis repræsentanterne for arbejdsgiversiden – i en situation, hvor de enten kan vælge at anbefale en øget beskatning af virksomhederne eller en reduktion i voksen- og efteruddannelsesaktiviteten. Flertallet finder, at dette er en urimelig situation at bringe AUF-bestyrelsen i, hvilket ikke kan forventes at bidrage til at bevare et godt klima mellem regeringen og arbejdsmarkedets parter. Mekanismerne i lovforslaget vil således i praksis fra begyndelsen være bestemmende for udfaldet. Flertallet mener, at der i stedet for den foreslåede metode til finansiering af voksen- og efteruddannelsesindsatsen burde vælges en model baseret på statstilskud kombineret med direkte brugerfinansiering. Derved sikres billig adgang til generelt kvalitetsbringende kurser, mens der for andre kursers vedkommende vil være en direkte sammenhæng mellem finansiering og forbrug, hvorved en skævvridning i forhold til det foreslåede vil kunne mindskes. Denne model bakkes op i størsteparten af de modtagne høringsbidrag.